

eF

Tema del dia

Emergència social

Pàgines 2 a 4

JUAN MANUEL PRATS

Defensors de la dació en pagament davant el Congrés dels Diputats, ahir.

SESSIÓ PLENÀRIA A LA CAMBRA BAIXA

La pressió i dues morts més forcen el PP a permetre el debat de la dació

|| Els conservadors canvien 'in extremis' el seu vot || Els promotors celebren l'èxit, tot i que els i eludeixen les accions de setge als seus diputats || populars deixen clar que la ILP no prosperarà

TONI SUST
MADRID

El Congrés va acceptar ahir contra tot pronòstic admetre a tràmit la iniciativa legislativa popular (ILP) a favor de la dació en pagament retroactiva, la paralització dels desnonaments i la promoció del lloguer social. Tots els grups, inclòs el del PP, que va canviar sorprenentment *in extremis*, hi van votar a favor (es va registrar una abstenció). Així, el camí dels promotors de la ILP, que han reunit 1,4 milions de firmes, encara no s'atura, tot i que es tracti només d'una victòria parcial. Que el PP admeti que la iniciativa sigui tramita-

da no significa que tingui intenció de recolzar-la. Encara més, ahir ja va advertir que no n'hi té. I sense el suport del PP, no prosperarà.

Però en tot cas, el que va passar no estava previst. Quan es donava per perduda la possibilitat que la ILP ni tan sols fos debatuda al Congrés, per la negativa del PP, el partit va rectificar. Dit sigui, i no precisament de passada, la rectificació del PP és tan parcial com la victòria de la PAH i la resta de promotors de la ILP: els populars permeten que sigui debatuda, però en combatran el contingut. Al sobtat canvi de vot hi devia contribuir la pressió dels afectats, però probablement no menys dos nous

El Tribunal de la UE dirà el 14 de març si la llei espanyola de desnonaments és abusiva

►► El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (UE) dictaminarà el 14 de març si la legislació espanyola de desnonaments vulnera la normativa comunitària de protecció dels consumidors. Una sentència condemnatòria obligaria el Govern a modificar-la.

►► El novembre passat, l'advocada general del Tribunal de la UE, Juliane Kokott, va emetre un dictamen

en què afirmava que la llei sí que viola els drets dels consumidors ja que els impedeix defensar-se de les clàusules abusives imposades per la banca al firmar una hipoteca. A més, qüestionava les condicions sobre el venciment anticipat de la hipoteca i els interessos molt elevats de demora. En el 80% dels casos, els dictàmens de l'advocatsón ratificats pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

suïcidis, a la localitat mallorquina de Calvià, de persones angoixades pel deute. Una parella de jubilats. Diversos oradors van al·ludir a aquestes morts.

Mentre els grups anaven exposant la seva posició sobre la ILP, i la majoria, i significativament el PSOE, atacava el PP per girar l'esquena a la voluntat dels ciutadans, fora de l'hemicicle el portaveu dels populars, Alfonso Alonso, anunciava la decisió del partit.

CONDICIONS // Abans de fer-ho, tres diputats del PP es van reunir per segona vegada en la jornada amb membres de les entitats promotores: van

LES
DADES
DE LA ILP

1 La ILP gestada el 23 d'abril passat la promou la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.

2 La recollida de firmes es va acabar el 25 de gener passat, nou mesos després.

3 Gairebé un milió i mig de persones han subscrit la ILP que reclama la dació en pagament.

CARLOS MONTAÑÉS

Activistes que protestaven ahir davant la seu del PP celebren el seu èxit.

ser Alonso mateix, Pablo Mato i Teodoro García Egea. Els populars van emplaçar la delegació a comprometre's a abaixar el to de les seves reivindicacions a canvi del sí a la ILP. Aquests van replicar que no ho podien acceptar. Llavors, els diputats els van reclamar una altra cosa: que tinguin clar i que deixin clar als afectats, perquè no es generin falses expectatives, que el PP no és partidari de la dació en pagament i que no la recolzarà. García Egea va ser qui ho va explicar a la tribuna, on es va centrar a atacar el PSOE i a recordar que quan aquest governava no va saber afrontar el problema de la vivenda.

Només cinc hores abans, els populars, els tres esmentats, ja s'havien reunit amb representants de les entitats promotores de la ILP: la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, la Taula del Tercer Sector, l'Observatori DESC, CCOO i UGT. El to va ser molt diferent. La delegació, encapçalada per la portaveu de la PAH, Ada Colau, va obtenir un no com a resposta. Poc després corria per Twitter la proclama que el PP passava a ser objecte de la campanya #ppcriminals. Això suposava activar l'«escrache», les protestes per asenyalar pel carrer els diputats populars. Hi va haver protestes davant el Congrés i davant seus del PP.

Però de moment no hi haurà persecució. La PAH va deixar ben clar que qui votés sí no seria perseguit. Una treva per als dirigents del PP, als quals, veient el que ha passat les últimes setmanes només els faltaria això. Potser va ser aquesta una de les causes, però al PP hi havia divisió sobre com enfocar la qüestió. El partit de Rajoy fa un gest que sembla més rotund, si és té en compte el seu immobilisme anterior, i que no el compromet a res. Sembla una estratègia lògica.

EUFÒRICS // Els promotors es van mostrar eufòrics i van emetre un comunicat amb un títol que ho diu tot: «La pressió popular força el canvi de posició del grup parlamentari majoritari al Congrés». En el text la comissió promotora va afirmar que el que s'ha aconseguit és un reconeixement a aquells que han prestat les seves firmes a la ILP popular, en concret 1.402.854 persones, i «als milers de persones que han perdut la vivenda i alguns fins i tot la vida». La comissió es va comprometre a continuar treballant perquè el tràmit parlamentari de la ILP sigui «una solució real» per als afectats pel drama hipotecari i va convocar la població a les manifestacions convocades per la PAH dissabte que ve. ≡

EL DRAMA DE QUEDAR-SE SENSE CASA

Doble suïcidi a Calvià

Un matrimoni de jubilats es mata abans de ser desallotjat de casa seva per no pagar al banc, segons va deixar escrit en una carta

MARISA GOÑI
PALMA

Tenien 67 i 68 anys i devien uns 65.000 euros al banc. Dimarts que ve havien de ser desnonats de casa seva per no pagar la hipoteca. Abans que arribés el moment, van preferir suïcidar-se al seu domicili de Calvià (Mallorca), segons van deixar escrit en una carta. Va ser el fill, que convivia amb el matrimoni, qui va trobar els cadàvers a dos quarts de tres de la tarda d'ahir, juntament amb la missiva en què explicaven que el motiu de la seva dràstica decisió, presa «**de mutu acord**», era l'imminent desnonament. La causa de la mort va ser una ingesta massiva de medicaments, segons el que en va extreure de la missiva la Guàrdia Civil. Aquest punt no es confirmarà fins que es practiquin els estudis toxicològics, que trigaran un parell de dies. No obstant, els agents desplaçats van avançar que ni els cossos ni la vivenda mostraven signes de violència.

El matrimoni, que vivia al barri de Cas Català, una zona de classe mitjana, havia tingut en el passat una situació folgada, però la crisi va poder més que ells, segons diversos testimonis. «**Tenien un bon nivell de vida. Ell tenia un comerç d'artesanía, de peces de porcellana. Els agradava viatjar. Però fa uns tres anys, amb la crisi, van començar els seus problemes. La gent va deixar de comprar capritxos i el negoci es va acabar perdent. Van deixar de pagar a la comunitat i se'ls veia angoixats. A més, ajudaven econòmicament la seva filla i es veu que no han pogut aguantar més**», va explicar Mercedes Alcoy, vicepresidenta de la comunitat de veïns del domicili, al 36 del carrer del Barranc, de Calvià. Els coneixia des de fa 20 anys i els va descriure com a «**excel·lents persones**». Segons va explicar la veïna, «**des de la comunitat, mai se'ls va pressionar per pagar. Els bancs són una altra cosa**».

«**Dilluns el vaig veure a la porta. Estava preocupat i esperava el carter. Va obrir sobres, que semblaven del banc i... després això. No m'ho puc creure**», va comentar al seu costat Jaume Vadell, un altre veí que coneixia la seva difícil situació. «**A ells els devien molts diners i no podien afrontar els pagaments**», va afegir. La notícia va estremir la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Mallorca. «**No sé si s'havien posat en contacte amb nosaltres, crec que no, i és una llàstima**

MANU MIELNIEZUK

► Empleats de la funerària de Calvià traslladen un dels cadàvers.

La parella devia uns 65.000 euros al banc per no haver pagat la hipoteca de casa seva

El col·lectiu Stop Desnonaments denuncia el suïcidi d'un home de 56 anys a Basauri

perquè els podríem haver ajudat. Podem alleugerir molts problemes de gent en situacions similars amb informació. Els bancs els menteixen», va dir la presidenta, Ángeles Pons. Segons les seves dades, «**cada setmana es posen en contacte amb la plataforma unes 100 persones que busquen ajuda. La situació és desesperada. Els bancs els assetgen amb quatre i cinc trucades al dia, algunes de matinada. Els bancs i el Govern estan actuant com criminals**». La Plataforma té previst convocar avui a Palma una manifestació de repulsa.

Un altre cas a Biscaia

Qui segons sembla sí que havia contactat amb el col·lectiu Stop Desnonaments, en aquest cas a Biscaia, és un home de 56 anys que es va suïcidar dilluns a Basauri perquè «**no podia pagar la hipoteca**», segons va denunciar ahir l'entitat. Divorciat i amb dos fills, les penúries de l'home es van agreujar amb el tall per impagament de llum i aigua a la vivenda, informa **Aitor Ubarretxena**. En una nota a la seva família, Iñaki V. explicava que «**no podia més**». No obstant, ni l'Ajuntament de Basauri ni els col·lectius socials del municipi tenen constància que el suïcidi estigui relacionat amb un desnonament. La Policia Local va comunicar que no havia rebut cap ordre d'aixecament que afectés la vivenda. ≡

Emergència social ► El rerefons del debat al Congrés

Pàgines 2 a 4 ◀◀◀

«¡Expulsen-los, cony!»

El president del Congrés va ordenar d'aquesta manera el desallotjament dels promotors de la ILP per cridar a la tribuna d'invitats ≡ **Hores abans** els va rebre en una recepció i els va omplir d'elogis

JOSÉ LUIS ROCA

Lara (assegut) parla amb Coscubiela, ahir al Congrés.

TONI SUST
MADRID

El president del Congrés, Jesús Posada, va tenir ahir un dia intens. En només una jornada va viure debats sobre la dació i els toros, i va ser amfitrió del president del Banc Central Europeu, Mario Draghi. Quan l'italià s'acostava al Congrés, tots van poder pressentir-lo. No va ser necessari ser un jedi per adonar-se'n: els mòbils i el wi-fi van deixar de funcionar.

Ada Colau i la resta de defensors de la ILP no van coincidir amb Draghi, es van topar amb Posada.

A l'agenda de la comitiva hi figura una reunió amb el president de la Cambra baixa, però va ser una recepció. Posada somreia, emperador del protocol, i va prendre la paraula per elogiar la iniciativa legislativa popular (ILP): «**Espero que tingui un afortunat pas per la casa**».

Un bon amfitrió

Quan ho va dir, l'audiència no s'ho podia creure. Perquè a aquella hora el PP estava situat en un *no inamovible*. Alguns van dubtar de si sabia a què es referia. Tot i que és cert que

Posada sembla un amfitrió d'aquells que no es deixen acovardir, i que igual que es va dirigir als promotors de la dació ho podia haver fet a un grup d'esquimals demanant més llibres per a les seves escoles.

Durant el ple, Colau i els seus, que estaven asseguts a la tribuna de convidats, assistien impassibles a un debat que semblava condemnat al rebuig de la ILP. Però de sobte el diputat de CiU Pere Macias, que es dirigia al seu escó, els va fer un gest que donava a entendre que s'estava forjant un pacte.

Poc després van ser cridats pel PP

Colau va proclamar: «Això no és una victòria del PSOE ni del PP, sinó de la ciutadania»

ial cap d'una estona van tornar a la tribuna. Es va notar que alguns oradors d'altres partits ja sabien del canvi de vot dels populars. L'ecosocialista Joan Coscubiela, per exemple. I al final hi va haver algun conflicte. Segons fonts de la comitiva de convidats, el que els va indignar van ser les paraules del diputat del PP Teodoro García Egea. El popular va atacar el PSOE i va elogiar el seu partit per buscar solucions contra el problema hipotecari. «**Entenem la seva situació i el seu enuig, sobretot amb el Govern anterior**», va dir García Egea. I va citar explícitament Colau per dir-li que els afectats i el PP van «**pel mateix camí**». I això no va agradar.

Insults i proclames

En conseqüència, i mentre el PP buscava el reconeixement de la tribuna de convidats, aquesta hi va mostrar el seu rebuig. Diversos dels assistents es van posar drets cridant consignes, com «**Sí que es pot**». Però n'hi va haver un que es va mostrar més exaltat que la resta. Sembla que va cridar «**cabrons**» diverses vegades i el crit va ser audible a l'hemicicle. Va ser detingut.

En aquest punt, Posada va instar diverses vegades els serveis de la Cambra a expulsar els promotors de la ILP. «**Procedeixin a la seva expulsió, ¡cony!**», va ordenar.

Als escons, l'assumpte va tenir el seu efecte. Perquè mentre diversos diputats aplaudien els representants de les entitats promotores de la ILP per la dació en pagament, alguns dels seus companys del PP no podien comprendre que s'aclames els que els insultaven. Així que hi va haver una petita picabaralla. Diuen els testimonis que hi va haver escenes de tensió entre el diputat d'ICV Joan Coscubiela i el popular Alfonso Alonso. Segons altres no hi va haver brega, sinó que Alonso intentava allunyar Coscubiela per comentar la situació. Al final, Colau va cridar des de la tribuna: «**No és una victòria del PP o del PSOE, sinó de la ciutadania**». ≡

Ridícul és la paraula per definir la sèrie de catastròfiques desgràcies esdevingudes ahir al Congrés. Frívol és el qualificatiu per a la jugada popular d'escenificar fins al final un inversemblant dilema entre toros i hipoteques. Ruïna és el grau de l'impacte sobre la nostra precària qualitat democràtica de la incomprendible imatge d'un Parlament incommunicat mentre només escolta als ciutadans quan li convé.

Per gentilesa de la majoria popular, els profetes de l'imminent Har-magedon de la nostra maltractada democràcia disposen d'un altre episodi de política per a marciàns: el Congrés es reuneix amb el papa de l'euro asilat com un conclave de cardenals i després gairebé vota no parlar del que demana la gent.

El dia va arrencar malament amb la imatge de **Jesús Posadas** apartant els micròfons a **Mario Draghi** com un *segurata* de **Justin Bieber**.

Anàlisi

Antón Losada
PERIODISTA

El desnonament nacional

Algun estrateg del PP va preferir suportar el dany menor de discutir per què protegim el sistema hipotecari de l'Espanya de Galdós

Només li va faltar uniformar amb tricorns els inhibidors disposats perquè no es tuitegés el sermó del governador. **Supermario** va arribar a la Carrera de San Jerónimo com antigament arribaven els governadors romans a províncies. No va visitar un Parlament sobirà. Va honrar amb la seva presència un acte folklòric local. I el mal és que ni tan sols ho va demanar.

Apartir d'allà, tot podia anar més malament encara. Un milió quatre-centes mil firmes plantejaven una ILP per la dació en pagament. En

vots, sumarien la quarta força política d'aquest país. La majoria popular hi pensava donar un cop de porta, fins que algun dels seus estratèges va preferir evitar un desastre més gran i suportar el mal menor de discutir en ple per què seguïm protegint a sang i foc el draconian sistema hipotecari de l'Espanya de **Benito Pérez Galdós**, o per què es renuncia a la dació en pagament o al lloguer social com a mecanismes per regular el mercat immobiliari.

Per acabar-ho d'arreglar, aquella mateixa majoria popular ha obert amb fatxenda les portes a una ILP per declarar els toros bé d'interès cultural. Sens dubte, un problema que angoixa milers de joves, mares i pares. Semblaria una xuleria tan fèrridora com haver al·legat l'Estatut dels Treballadors per justificar que l'exmarit d'**Ana Mato** seguís en nòmina del Partit Popular. Però no ho és. Tampoc és una casualitat, perquè no existeixen en política. Al Govern i

al PP els interessava barrejar hipoteques i toros i treure a passejar el *mi-hura català* per no parlar només de bancs i desnonaments, o de sobres i **Bàrcenas**. Per cada tres firmes a favor de la dació en pagament, n'hi havia una pels toros. Hi ha hagut més afectats pels 400.000 desnonaments executats des del 2007 que firmants per la bondat cultural taurina. No ha de morir ningú per entendre això. Poques vegades s'ha visualitzat tan nítidament l'abisme entre els que pensem que la democràcia és deliberació, funciona cada dia i sempre ha d'estar oberta, i els que creuen que només funciona els dies de votació perquè la resta de l'any està tancada o té reservat el dret d'admissió. Si la distància entre la gent i la política continua engrandint-se d'aquesta manera, ni viatjant a la velocitat de la llum podrem recórrer-la prou ràpidament per arribar a temps d'evitar-ne el desnonament a l'últim segon. ≡